

skatten. Rigningskatten hviler paa alle de Arealer, der svare Bygningsafgift; men for Fattigskatte ere Leiligheder, der ikke indeholde over 64 \square Alen, ifølge Lov af 4de Marts 1857 § 1, fremdeles fritagne, og Vandskatten svares ifølge Lov af 30te Novbr. 1857 § 2 fuldt af Eiendomme, hvori Vand er indlagt, med $\frac{1}{3}$ af Eiendomme indenfor Voldene, hvori Vand ikke er indlagt, og slet ikke af Eiendomme udenfor Voldene, hvori Vand ikke er indlagt. Disse Forskjelligheder maae indtil videre blive staaende, kun som ener Magistraten, at man ved denne Leilighed skulde bestrebe sig for at faae Bestemmelsen i den sidstnævnte Lov saaledes forandret, at Eiendomme udenfor Voldene, hvori Vand ikke er indlagt, tilpligtes at svare $\frac{1}{3}$ Vandstat, naar de ligge i en Gade eller ved en Vej, hvori en offentlig Forsyningsledning findes, saa at de kunne faae Vand indlagt. Herved vilde de udenbys Eiendomme forsaavidt blive stillede lige med de indenbys, men forøvrigt vil Forandringen for Dieblirket ikke være af synderlig praktisk Betydning, da Størstedelen af de udenbys Eiendomsbesiddere, hvis Eiendomme ere saaledes beliggende, at de kunne faae Vand indlagt, paa Grund af Forholdene have fundet sig foranledigede til at benytte sig af dette Gode og derved have paadraget sig Udbedelsen af fuld Vandstat.

Hvad de tvende andre Skatter angaaer, der hvile paa de faste Eiendomme, nemlig Brolægningskatten og Grundskatten, da har Magistraten ovenfor udtalt sin Formening om, at disse rettest lignedes paa een Basis, nemlig Grundtaxten, saaledes som det allerede finder Sted for de udenbys Eiendommers Vedkommende. Begge disse Skatter egne sig særdeles til at gjøres til et Fixum, da de i en lang Række af Aar have haft en temmelig stabil Charakter, og da vel ogsaa for Fremtiden de ved dem bestridte Udgifter kunne holdes indenfor de samme Grændser, som de hidtil ikke væsentlig noget Aar have overskredet. Brolægningskatten, hvoraf udredes det Halve af det Beløb, som Udgifterne til Brolægnings- og Veivæsenet andrage, medens det andet Halve af Beløbet udredes af Nærings- og Hjælpe-

Beløb fra 12 til 30 Sk. pr. \square Favn af Steenbroen, beregnet med Bygningsfacadens Længde Gange det Halve af Gadens Bredde. Fra 1831 til 1851 steg Skatten fra 27 Sk. til 39 Sk. pr. \square Favn og udgjorde i 13 af disse 20 Aar 30 Sk.; i 1852 og 1853 udrededes den med 48 Sk. pr. \square Favn, og fra 1854 til 1860 er den uforandret udredt med 36 Sk. pr. \square Favn. Ifølge de Beregninger, der bleve anstillede af den Komitee, som var nedsat for at udarbejde en udenbys Grundtaxt, viste det sig, at Brolægningskattens Beløb, lignet med 36 Sk. pr. skattepligtig \square Favn Brolægning, vilde udkomme ved at lade hver Grundtaxtportion udrede Betaling for 4 \square Favne, eller med andre Ord ved at forøge hver Grundtaxtportion med 9 Mk. Vel passer dette ikke paa hver enkelt Eiendom i Byen, idet Eiendomme, der ere blandt de fordeelagtigst beliggende i en snæver Gade, ere begunstigede i saa Henseende ligeoverfor Eiendomme, der ligge i en affides, men bred Gade, men ligesom dette Forhold i og for sig er uretfærdigt, saaledes er paa den anden Side den Forøgelse, en ligelig Fordeling vilde medføre for de begunstigede, kun for lidet at regne, deels fordi den er i og for sig ubetydelig, deels fordi den rammer netop de heldigst beliggende Eiendomme, og den turde være næsten for Intet at regne, naar der derved i det Hele kunde opnaaes en simpel og engang for alle fast Ansættelse af samtlige de faste Eiendommers Skatter. Det er derfor Magistratens Forslag, at denne Skat, forandret som ovenfor angivet med Hensyn paa den Basis, hvorpaa den skal lignedes, ansættes til et Fixum af 9 Mk. for hver Grundtaxtportion, der svares af en Eiendom.

Grundskatten, hvoraf Udgifterne til Borgervæbningen, Indgarveringen, Renovationsvæsenet, Vægter- og Lygtevæsenet udredes, lignedes paa Basis af den Grundtaxt, hvortil de indenbys Eiendomme ere ansatte i 1756 og de udenbys i 1859. Den hele Grundstat er deelt i Portionsbeløb, hvoraf et vist Antal hviler paa hver Eiendom efter dens Grundtaxt; hver af disse Portioners Størrelse har igennem de sidste 30 Aar varieret saalidet, at der neppe kan være nogen Betænkelse ved at ansætte dem til en fast Værdi; i 1830 udgjorde hver Portion 6 Rd. 68 $\frac{1}{2}$